

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
תנו רבנן: (ויקרא כג) פרי עץ הדר - עץ שטעם עזו ופריו שוה, הוי אומר זה אתרוג.	תנו רבנן:											■	◇
ואימא פלפלין?												?	
ממשמע שנאמר (ויקרא יט) ונטעתם כל עץ איני יודע שהוא מאכל? מה תלמוד לומר עץ מאכל - עץ שטעם עזו ופריו שוה, הוי אומר זה פלפלין. ללמדך שהפלפלין חייבין בערלה. ואין ארץ ישראל חסרה כלום, שנאמר (דברים ח) לא תחסר כל בה.	כדתניא, היה רבי מאיר אומר:											■	◇
התם משום דלא אפשר. היכי נעביד? ננקוט חדא - לא מינכרא לקיחתה, ננקוט תרי או תלתא - פרי אחד אמר רחמנא, ולא שנים ושלשה פירות, הלכך לא אפשר.												!	◇
אל תקרי הדר אלא הדיר, מה דיר זה - יש בו גדולים וקטנים, תמימים ובעלי מומין, הכי נמי - יש בו גדולים וקטנים תמימים ובעלי מומין.	רבי:											■	◇
אטו שאר פירות לית בהו גדולים וקטנים תמימים ובעלי מומין?												?	
אלא הכי קאמר: עד שבאין קטנים עדיין גדולים קיימים.	[רבי]											■	◇
אל תקרי הדר אלא - דבר שדר באילנו משנה לשנה.	רבי אבהו:											■	◇
אל תקרי הדר אלא הדור שכן בלשון יווני קורין למים הדור ואיזו היא שגדל על כל מים - הוי אומר זה אתרוג.	בן עזאי:											■	◇
של אשרה ושל עיר הנדחת פסול.												■	<
מאי טעמא?												^	
כיון דלשרפה קאי, כתותי מיכתת שיעוריה.												!	◇
של ערלה פסול.												■	<
מאי טעמא?												^	
פליגי בה רבי חייא בר אבין ורבי אסי.												!	
לפי שאין בה היתר אכילה	חד אמר: [רבי חייא בר אבין/רבי אסי]											■	◇
וחד אמר: לפי שאין בה דין ממון.	וחד אמר: [רבי חייא בר אבין/רבי אסי]											■	◇
קא סלקא דעתיה: מאן דבעי היתר אכילה - לא בעי דין ממון, ומאן דבעי דין ממון - לא בעי היתר אכילה.												■	
של תרומה טמאה פסול.	תנן:											■	◇
בשלמא למאן דאמר לפי שאין בה היתר אכילה - שפיר, אלא למאן דאמר לפי שאין בה דין ממון - אמאי? הרי מסיקה תחת תבשילין												?	◇
אלא, בהיתר אכילה, כולי עלמא לא פליגי דבעינן, כי פליגי - בדין ממון.												■	◇
היתר אכילה בעינן, דין ממון לא בעינן.	מר סבר:											■	
דין ממון נמי בעינן.	ומר סבר:											■	
מאי בינייהו?												^	
איכא בינייהו מעשר שני שבירושלים אליבא דרבי מאיר.												!	◇
למאן דאמר לפי שאין בה היתר אכילה - הרי יש בה היתר אכילה												■	!
למאן דאמר לפי שאין בה דין ממון - מעשר שני ממון גבוה הוא.												■	!
תסתיים דרבי אסי דאמר לפי שאין בה דין ממון												■	◇
אתרוג של מעשר שני לדברי רבי מאיר - אין אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב, לדברי חכמים - אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב	דאמר רבי אסי:											■	◇
תסתיים.												■	
אתרוג של מעשר שני, לדברי רבי מאיר - אין אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב, לדברי חכמים - אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב.	גופא, אמר רבי אסי:											■	<

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ◊ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מצה של מעשר שני, לדברי רבי מאיר - אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח, לדברי חכמים - אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח.	[רבי אסי]										■	◊	לה:
עיסה של מעשר שני, לדברי רבי מאיר - פטורה מן החלה, לדברי חכמים - חייבת בחלה.	[רבי אסי]										■	◊	לה:
בשלמא עיסה - כתיב (במדבר טו) ראשית ערסתכם, אתרוג נמי - כתיב לכם משלכם. אלא מצה, מי כתיב מצתכם?	מתקוף לה רב פפא:										?		לה:
אתיא לחם לחם, כתיב הכא (דברים טז) לחם עני וכתוב התם (במדבר ט"ו) והיה באכלכם מלחם הארץ, מה להלן משלכם ולא משל מעשר - אף כאן משלכם ולא משל מעשר.	רבה בר שמואל, ואיתמא רב יימר בר שלמאי:										!	◊	לה:
לימא מסייע ליה:											■	◊	לה:
עיסה של מעשר שני - פטורה מן החלה, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]										■	◊	לה:
חייבת בחלה.	חכמים:										■	◊	לה:
לימא מסייע ליה? היא היא											?		לה:
אלא: מדבחה פליגי - בהא נמי פליגי, או דלמא: שאני עיסה דאמר קרא (במדבר טו) ערסתכם ערסתכם תרי זימני.											!	◊	לה:
של תרומה טמאה פסולה											■	<	לה:
דלית בה היתר אכילה.											■	◊	לה:
ושל תרומה טהורה לא יטול.											■	<	לה:
פליגי בה רבי אמי ורבי אסי											■		לה:
מפני שמכשירה	חד אמר: [רבי אמי/רבי אסי]										■	◊	לה:
וחד אמר מפני שמפסידה.	חד אמר: [רבי אמי/רבי אסי]										■	◊	לה:
מאי בנייהו?											?	◊	לה:
כגון שקרא עליה שם חוץ מקליפתה חיצונה.											!	◊	לה:
למאן דאמר מפני שמכשירה - איכא.											!		לה:
למאן דאמר מפני שמפסידה - ליכא.											!		לה:
ואם נטל כשרה											■	<	לה:
למאן דאמר מפני שאין בה היתר אכילה - הרי יש בה היתר אכילה											■	◊	לה:
למאן דאמר לפי שאין בה דין ממון - הרי יש בה דין ממון.											■	◊	לה:
ושל דמאי											■	<	לה:
מאי טעמייהו דבית הלל?											^		לה:
כיון דאי בעי מפקר להו לנכסיה, והוי עני וחזי ליה - השתא נמי לכם קרינא ביה.	[בית הלל]										!	◊	לה:
מאכילין את העניים דמאי ואת אכסנאי דמאי.	דתנן:										!		לה:
ובית שמאי											?		לה:
עני לא אכיל דמאי	[בית שמאי]										!		לה:
מאכילין העניים דמאי ואת האכסנאים דמאי.	דתנן:										!		לה:
אין מאכילין את העניים ואת האכסנאים דמאי	ואמר רב הונא: תנא, בית שמאי אומר:										!	◊	לה:
מאכילים את העניים דמאי ואת האכסנאים דמאי.	בית הלל:										!	◊	לה:

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה-הזרה < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
של מעשר שני שבירושלים.																					■	<	לה:
למאן דאמר מפני שמכשירה - הרי מכשירה.																					■	◇	לה:
למאן דאמר מפני שמפסידה - הרי מפסידה.																					■	◇	לה:
ואם נטל כשרה.																					■	<	לה:
למאן דאמר מפני שאין בה היתר אכילה - דברי הכל																					■	◇	לה:
למאן דאמר לפי שאין בה דין ממון, הא מני - רבנן היא.																					■	◇	לה:
עלתה חזוית.																					■	<	לה:
לא שנו אלא במקום אחד, אבל בשנים ושלושה מקומות - כשר.	רב חסדא: דבר זה רבינו הגדול אמרו, המקום יהיה בעזרו:																				■		לה:
אדרבה, בשנים ושלושה מקומות הוה ליה כמנומר, ופסול.	רבא:																				‡		לה:
על מיעוטו - כשר.	אלא אי אתמר אסיפא אתמר:																				■	<	לה:
לא שנו אלא במקום אחד, אבל בשנים ושלושה מקומות - הוה ליה כמנומר, ופסול.	רב חסדא: דבר זה רבינו הגדול אמרו, והמקום יהיה בעזרו:																				■	◇	לה:
ועל חוטמו, ואפילו במשהו נמי פסול.	רבא:																				■	◇	לה:
נטלה פטמתו.																					■	<	לה:
נטלה בוכנתו.	תנא רבי יצחק בן אלעזר:																				■	◇	לה:
נקלף																					■	<	לה:
האי אתרוגא דאגליד כהוינא סומקא - כשרה.	רבא:																				■	◇	לה:
נקלף פסול	והא אנן תנן:																				■	‡	לה:
לא קשיא הא - בכלה, הא - במקצתה.																					!	◇	לה: